

De risico's zijn nog steeds klein, maar de rol van het publiek is 180 graden gedraaid

Straatje schoonhouden

Vorige week een forum georganiseerd over non-filled. Een bijzonder gebeuren. We hebben nu een hele rits Zembla-uitzendingen achter de rug en opdrachtgevers lijken inmiddels hartgrondig hun bekomst te hebben van het constante gedoe rondom velden. Voetballers én de kunstgrasindustrie waren aanvankelijk bijna unaniem in hun waardering voor SBR-ingevulde kunstgrasvelden. En toen begon het gedonder. In 2008 werd dat nog vooral aangedreven door concurrentie en wedijver in de kunstgrasindustrie. Het brede publiek interesseerde zich eigenlijk niet voor de zeer theoretische discussie of het zink wel of niet zou worden opgenomen door het lava en hoelang dat zink zou worden afgevangen.

Anno 2019 is dat wel anders. De werkelijk risico's zijn nog steeds te verwaarlozen. In dat opzicht blijft de discussie theoretisch, maar de rol van het publiek is 180 graden gedraaid. Het gaat waarschijnlijk maar om een kleine minderheid die bezorgd is en zich roert. Dat maakt allemaal niet uit. Het zijn bijna altijd kleine minderheden die maatschappelijke processen aanjagen. Je moet maar zo denken: we leven in een democratie, maar wel één die gedomineerd wordt door kleine minderheden die de publieke opinie weten te mobiliseren. Dat gaat zo met klimaatadaptatie, de zwartepietdiscussie en ook met de infilldiscussie. Deze laatste lijkt hierdoor een gelopen race. Opdrachtgevers zijn daarom op zoek naar radicaal andere oplossingen. Non-filled lijkt dan een makkelijk antwoord, maar zoals zo vaak lijkt de sector vooral in de eigen voet te schieten. Regie over het proces om die velden te ontwikkelen is er niet echt. Die rol kun je van de fabrikanten verwachten, maar dat is niet reëel. Deze rol hoort bij de bonden of bij de opdrachtgevers, maar tot nu toe heeft er niet één het lef om die rol met een natuurlijke autoriteit naar zich toe te trekken. Daarnaast heb je de complexe situatie rondom Fifa- en KNVB-regels, die zorgt dat fabrikanten niet voor de volle honderd procent kunnen inzetten op de beste technische oplossing voor de huidige problemen, maar moeten schipperen met regels die elkaar onderling ook weer in het vaarwater zitten.

Het lijkt niet om de sport te gaan, maar om het aloude ambtenarenspelletje: hoe hou ik mijn straatje schoon en rustig?

Het bovenstaande is allemaal vervelend. Pas echt erg wordt het als het opdrachtgevers – moegestreden door alle heisa – allemaal niet meer lijkt te boeien, en helaas lijkt dat her en der aan de hand te zijn. Ik hoop van harte dat ik ongelijk heb, maar ik ben al een paar keer de situatie tegengekomen dat opdrachtgevers lijken te zeggen: 'Ik wil geen gezeur meer.' Zelfs als dat betekent dat er sportvelden worden aangelegd waar niet meer op te spelen is. Hoe verklaar je anders de huidige beslistheid om koste wat kost nog meer non-filled velden aan te leggen? Het lijkt dan niet om de sport te gaan, maar om het aloude ambtenarenspelletje: hoe hou ik mijn straatje schoon en rustig?

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Be social

Scan of ga naar:

www.fieldmanager.nl/article/28703/straatje-schoonhouden